

בית משפט לתביעות קטנות בפתח תקווה

ת"ק 12-06-14792 בר-זיו נ' יוטרייד פרימיום בע"מ ואח'

בפני כב' הרשם בכיר נועם רף

תובע שמואל בר-זיו

נגד

נתבעים 1. יוטרייד פרימיום בע"מ
2. אביב טלמור

פסק דין

- 1
2 .1 התובע הגיש תביעה ובה טען כי הנתבעים הפרו את הוראות סעיף 30 א. לחוק התקשורת
3 (בזק ושירותים), התשמ"ב – 1982 (להלן: "החוק"), בכך ששלחה לדואר האלקטרוני אותו
4 הוא מחזיק למעלה מ-15 הודעות פרסומת בתאריכים 8.4.12 ועד ליום 6.5.12.
5
6 .2 התובע מבקש לפצותו בסך של 15,000 ₪, הסכום המקסימלי הקבוע לחוק בגין כל הודעה.
7
8 .3 התובע מסיף וטוען שבהודעת הפרסומת לא התקיימו התנאים הקבועים בחוק וכן שנציג
9 הנתבעת יצר עמו קשר טלפוני והציג עצמו כנציג הנתבעת והציע לו שימוש במערכת המסחר
10 האוטומטית, נשוא הפרסום. התובע מוסיף וטוען שהנתבעת משווקת את השימוש במערכת
11 הטכנולוגית המכונה "רובוטופ", נשוא הפרסום.
12
13 .4 הנתבעת טוענת בכתב הגנתה להעדר יריבות ושלא שגרה ולו הודעת דוא"ל אחת לתובע ואין
14 בידה כלל הפרטים של התובע במאגר המידע שלה.
15
16 .5 לחילופין, טוענת הנתבעת כי מדובר בהזמנה להתנסות במוצר בחינם והזמנה חינמת
17 להתנסות, אינה פרסומת ולכן מותרת.
18
19 .6 זאת ועוד, התובע יכול היה לפעול להפסקת הפרסום, לא להמתין למשלוח הודעות וכן הינו
20 פועל באופן שיטתי לאסוף סדרות של הודעות דוא"ל ולהגיש תביעות כנגד כביכול שולחיהן.
21
22 .7 הנתבעת מוסיפה וטוענת לזיוף של ההודעות באשר אלו נשלחו ונתקבלו על פי הרשום בהן
23 מאותו הגורם.

1 מתוך 5

בית משפט לתביעות קטנות בפתח תקווה

ת"ק 12-06-14792 בר-זיו נ' יוטרניד פרימיום בע"מ ואח'

- 1
- 2 סעיף 30 א. לחוק מגדיר המונחים הבאים כדלהלן: .8
- 3
- 4 "דבר פרסומת – מסר המופץ באופן מסחרי, שמטרתו לעודד רכישת מוצר או
- 5 שירות או לעודד הוצאת כספים בדרך אחרת"
- 6
- 7 "הודעה אלקטרונית – מסר בזק מקודד המועבר ברשת האינטרנט אל נמען או
- 8 קבוצה של נמענים, וניתן לשמירה ולאחזור בדרך ממוחשבת"
- 9
- 10 "מפרסם – מי ששמו או מענו מופיעים בדבר הפרסומת כמען להתקשרות לשם
- 11 רכישתו של נושא דבר הפרסומת, מי שתוכנו של דבר הפרסומת עשוי לפרסם
- 12 את עסקיו או לקדם את מטרותיו, או מי שמשווק את נושא דבר הפרסומת
- 13 בעבור אחר; לעניין זה, לא יראו כמפרסם מי שביצע, בעבור אחר, פעולת
- 14 שיגור של דבר פרסומת כשירות בזק לפי רישיון כללי, רישיון מיוחד או מכוח
- 15 היתר כללי, שניתנו לפי חוק זה."
- 16
- 17 סעיף 30 א. (ב) לחוק קובע:
- 18
- 19 "(ב) לא ישגר מפרסם דבר פרסומת באמצעות פקסימיליה, מערכת חיוג
- 20 אוטומטי, הודעה אלקטרונית או הודעת מסר קצר, בלא קבלת הסכמה מפורשת
- 21 מראש של הנמען, בכתב, לרבות בהודעה אלקטרונית או בשיחה מוקלטת;
- 22 פנייה חד-פעמית מטעם מפרסם לנמען שהוא בית עסק, באחת הדרכים
- 23 האמורות בסעיף קטן זה, המהווה הצעה להסכים לקבל דברי פרסומת מטעמו,
- 24 לא תיחשב הפרה של הוראות סעיף זה."
- 25
- 26
- 27 סעיף 30 א. י (1) לחוק קובע הפיצוי שניתן לחייב בגין משלוח פרסום בניגוד להוראות הדין:
- 28
- 29 "(י) (1) שוגר דבר פרסומת ביוזעין בניגוד להוראות סעיף זה, רשאי בית
- 30 המשפט לפסוק בשל הפרה זו פיצויים שאינם תלויים בנזק (בסעיף זה –
- 31 פיצויים לדוגמה), בסכום שלא יעלה על 1,000 שקלים חדשים בשל כל
- 32 דבר פרסומת שקיבל הנמען בניגוד להוראות סעיף זה;"
- 33
- 34 בטרם אדון באם יש להורות על פיצוי התובע בגין קבלת הודעות הדוא"ל כמבוקש על ידו, .9
- 35 יש לבחון באם הנתבעת /או מי מטעמה הם אלו אשר שלחו את ההודעות אלו והן בגדר
- 36 "מפרסם" כהגדרתו בחוק.
- 37

בית משפט לתביעות קטנות בפתח תקווה

ת"ק 12-06-14792 בר-זיו נ' יוטרייד פרימיום בע"מ ואח'

10. לאחר ששמעתי טענות הצדדים, עיינתי בראיותיהם והתרשמתי מעדותם, הגעתי למסקנה כי התובע לא הרים את נטל השכנוע והנטל המשני של הבאת ראיות להוכיח טענתו שהנתבעים ו/או מי מטעמם שלחו לו ההודעות נשוא התובענה.
11. ובמה דברים אמורים, טוענים הנתבעים שלא שלחו את ההודעות הדוא"ל לתובע, לא הם ולא מי מטעמם.
12. הלכה היא שהמוציא מחברו עליו הראיה. נטל השכנוע רובץ על בעל הדין אשר טוען טענה המהווה חלק מעילתו, בין אם זו טענה בעלת אופי חיובי ובין אם זו טענה בעלת אופי שלילי. מי שנושא בנטל השכנוע הוא זה שנושא בנטל המשני של הבאת הראיות (ר' לדוגמא ע"א 296/82 נבנצל נ' ניוקליאר (פורסם בנבו)).
13. מעיון בהודעות שקיבל התובע לטענתו מהנתבעים (ר' ת/1) אין כל איזכור לכך שההודעות נשלחו מאת הנתבעים. יתירה מכך, אין לכך כל איזכור ו/או הפנייה בכתובות מהן נשלחו ההודעות.
14. התובע מקשר בין ההודעות שנתקבלו אצלו לטענתו לבין הנתבעים בשתי דרכים:
- א. לטענת התובע השאיר את פרטיו בהודעות ובעקבות זאת חזר אליו נציג הנתבעת והציג לו המוצר.
- ב. המוצר הוא מוצר עם שם מסחרי של הנתבעת. אין עוד מוצר בשם זה המשווק על ידי אחרים (ראה עמ' 2 לפרוטוקול).
15. התובע לא הציג כל ראיה שתמוך בשתי טענותיו המפורטות לעיל שיש בהן בכדי לקשור בין הנתבעת לבין כל אחת ואחת מההודעות בגינן הוגשה התובענה.
16. לעניין השיחה שכביכול התנהלה בין התובע לבין נציג הנתבעת, אין הקלטה של שיחה זו והתובע לא פירט מועד השיחה. כל אשר מסתמך עליו התובע הינה טענתו שדיבר עם נציג הנתבעת שאינו יודע את שמו ומבלי שאימת קיומה של שיחה. מן הסביר שכל שהתקיימה השיחה, כאשר התובע מודע לכך זה מכבר שבכוונתו לנקוט בהליכים לעניין הפרסום, לקבל את פרטיו של אותו הנציג. אין די בטענה שבעלמא ללא כל תימוכין בכדי לבסס הטענה שהנתבעים עומדים מאחורי ההודעות נשוא התובענה.

בית משפט לתביעות קטנות בפתח תקווה

ת"ק 12-06-14792 בר-זיו נ' יוטריווד פרימיום בע"מ ואח'

17. בכל הנוגע לטענה לפי המוצר "רובוטופ" משווק רק על ידי הנתבעת, טענה זו נסתרת על ידי הנתבע 2, והתובע לא הביא כל ראיה לכך שאכן הנתבעת הינה הבעלים של המוצר "רובוטופ" והיא ורק היא משווקת אותו המוצר באותו השם.
18. יתירה מכך, התובע אף לא יכול לקשר בין "הדומיין" ממנו נשלחו ההודעות לבין הנתבעים. התובע העיד על כך:
- "יש לי את הפרטים של הדומיין הזה. זה נשלח מ 4 דומיינים שונים. כולם אתרים שנרשמו בארה"ב. חלקם הגדול כתובות מפוברקים. למרות שמי שרשם אותן אלו חברות ישראליות. אני חושד שמי שעשה את זה, זה עסק שנקרא שיווק און ליין בראשותה של ציפי פלד" (ראה עמ' 1 לפרוטוקול).
- למרות שהנתבע אישר בחקירתו הנגדית שהתקשר עם חברת און ליין בראשותה של הגב' ציפי פלד, אזי עדיין ההשערה שארבעת הדומיינים מהם נשלחו ההודעות מתקשרים לגב' ציפי פלד וחברת "און ליין", הינה בגדר "חשד" בלבד מטעמו של התובע (כדבריו הוא), חשד שלא הוכח על ידו.
19. לקראת סוף הדיון ביקש התובע להציג פרסומת נוספת שנתקבלה לדבריו לאחר הגשת כתב התביעה (ת/2). בפרסומת זו מצויין שמה של הנתבעת. פרסומת זו לא נכללה במסגרת ההודעות נשוא כתב התביעה דנא. לפיכך, איני דן בהודעה זו והתובע רשאי למצות טענותיו לגביה בנפרד. זאת ועוד, איני יכול לקשר בין הודעה אלקטרונית זו לבין ההודעות נשוא התובענה דנא, מה גם שהמחוקק הפריד באופן מפורש את הפיצוי ועילת התביעה לכל הודעה בנפרד.
20. לסיכומי של דבר, התובע לא הרים את נטל השכנוע והנטל המשני של הבאת הראיות הרובץ לפתחו להוכיח כי הנתבעים הם אלו אשר שלחו לו את ההודעות נשוא התובענה.
21. לפיכך, הנני דוחה את תביעתו של התובע ומחייב אותו בהוצאות הנתבעים בסך של 200 ₪ לכל נתבע. הסכום ישולם תוך 30 יום מהיום. במידה והסכום לא ישולם במועד הנקוב לעיל יישא הסכום הפרשי הצמדה וריבית כדין מיום מתן פסק הדין ועד ליום התשלום המלא בפועל.
22. הנני מיידע הצדדים בדבר זכותם להגיש בקשת רשות ערעור לביהמ"ש המחוזי בלוד וזאת תוך 15 יום.

בית משפט לתביעות קטנות בפתח תקווה

ת"ק 14792-06-12 בר-זיו נ' יוטרייד פרימיום בע"מ ואח'

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12

פסק הדין יישלח לצדדים בדואר.

ניתן היום, כ"ה כסלו תשע"ג, 09 דצמבר 2012, בהעדר הצדדים.

נועם דר, רישם בכיר